

IGRA

„Igra je najveća ekspresija čovjekovog razvoja tijekom djetinjstva, ona je slobodan izraz onoga što je na djetetovoj duši“
(Fridrich Froebel)

Posebni značaj u razvojnoj psihologiji ima socijalna igra.

U poimanju igre prisutna su dva stereotipa:

1. Igra je karakteristična za dječju dob. To nije ispravno. I odrasli se igraju te traže aktivnosti koje imaju karakteristike igre
2. Igra je jednostavna aktivnost. To je također neispravno. Istraživanja iz područja psihologije, antropologije i obrazovanja upućuju na to da je igra važan medijator učenja i socijalizacije kroz životni vijek te da je važan poticaj za cjelokupni razvoj

**Igra se
razvija kako
se razvija i
mijenja
dijete.**

ULOGI IGRE

Igra i tjelesni razvoj	Igra i spoznajni razvoj	Igra i emocionalni razvoj	Igra i socijalni razvoj
<p>Igra pruža djetetu mogućnost razvijanja svih motoričkih sposobnosti – fina i krupna motorika, spretnost, koordinacija oka i ruke, pravilno držanje i tjelesno zdravlje.</p> <p><u>U dobi do tri godine djetetovi prirodni oblici kretanja</u></p>	<p>Neki kognitivni procesi koji se javljaju tijekom igre su:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Organizacija – dijete priča s logičkim slijedom i definira uzroke i posljedice - Divergentno mišljenje – kroz igru generira različite ideje - Simbolizam – kroz igru uči transformirati objekte, preoblikovati i 	<p>Igra pruža mogućnost razvoja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Društvenosti - Odnosa prema vršnjacima i odraslima - Suradnje - Odgovornosti - Samostalnosti - Empatije - Samokontrole - Solidarnosti - Komunikativnosti - Poštivanja pravila - Privrženosti kao temelj emocionalnog 	<p>Socijalizacija je proces tijekom kojega društvo oblikuje djetetova uvjerenja, očekivanja i ponašanja. Ona predstavlja usvajanje normi i pravila te prilagodbu na socijalni kontekst.</p> <p><u>Prvi pravi socijalni odnosi vidljivi su kod djece oko treće godine života.</u></p>

<p><u>(hodanje, trčanje, puzanje, skakanje...)</u> su sve ritmičniji, elastičniji i spretniji.</p> <p><u>Do tri godine dijete može skidati jednostavne odjevne predmete, pravilno koristiti žlicu, slagati kocke, a tada slijedi i uporaba škarica, kista i olovke za crtež čovjeka.</u></p> <p>Usporen motorički razvoj utječe na kognitivni razvoj</p>	<p>redefinirati predmete i igračke</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fantazija – kroz igru zamišlja, pravi se da je u različitom prostoru i vremenu, razvija maštu i imaginaciju kao podlogu za kreativno i kritičko mišljenje - Razvoj govora - Predmatematičkih i matematičkih vještina - Predčitalačkih i čitalačkih vještina 	<p>razvoja</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nošenja s negativnim emocijama <p>Kroz igru dijete razvija samoregulaciju – uči odgađati zadovoljstvo i time stječe kontrolu nad vlastitim emocijama i ponašanjem</p>	<p>Dijete se uči suradnji i rješavanju konflikata. Dijete koje ne razvije socijalne odnose na zadovoljavajući način u riziku je od agresivnog ili povučenog i usamljenog ponašanja koje onda ima za posljedicu utjecaj na emocionalni i kognitivni razvoj</p>
--	---	--	---

Sposobnost samostalne igre osnova je na kojoj dijete gradi samopouzdanje, jača koncentraciju, osjećaj identiteta, snalažljivosti, kreativnosti pa ga roditelji u tome trebaju poticati i ohrabrivati.

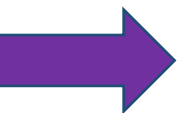
Za igru djeteta potrebno je puno strpljenja osobito u igrama u kojima dijete istražuje i eksperimentira.

Ako pružite djetetu gotovo rješenje nečega što ga zanima, ono neće shvatiti razlog i neće primjenjivati to znanje.

Posljedice nedostatne igre su: nedostatak socijalne kompetencije, poremećaj pažnje, ranjivost, gojaznost, anksioznost, smanjena kreativnost i imaginacija, nefleksibilnost, izbjegavanje rizika

Posljedice nametnute igre od strane odraslih (ono što roditelji smatraju ispravnom igrom potaknuti stereotipima, npr. igre samo za djevojčice ili dječake, igra koju smatraju prikladnom za dob, a dijete nije zrelo, igre koje dijete ne razumije i sl.) su: manjak samopouzdanja, frustracija, anksioznost, krutost, emocionalna nezrelost, nezrelost socijalne igre